

Neděle 3.3.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3 *NEBE nebo PEKLO? Kam v životě směřujeme?*

V řadě témat a výkladů „Nedělí trochu jinak“ nám dnešní téma stále chybí. Zatím jsme o *nebi* a *pekle* ještě nemluvili. Myslím, že je na čase, abychom se u tohoto tématu zastavili.

O nebe a peklo se lidé nezajímají. Jsou to pojmy a obrazy, které ke svému životu nepotřebují. Znají je z pohádek, filmu a reklamy. Myslí si, že se životní realitou nemají nic společného. Přesto se odvážím tvrdit, že dnešní téma se nás všech týká víc než si myslíme. „Nebe“ a „peklo“ totiž nejsou výtvořem lidské fantazie, ale mají docela konkrétní obsah. Označují dvě naprosto odlišné možnosti, pro které se člověk během svého života rozhoduje. Obrazy nebe a pekla nám přibližují 2 podoby budoucnosti, která nás čeká.

1. Nebe a peklo v našich představách

„*Být v sedmém nebi*“ to je obrat, kterým se snažíme pojmenovat nějaký mimořádný zážitek a radostný stav svého nitra. „*Nebe na zemi*“ to je další vyjádření, které znamená pozitivní, povzbudivou a příjemnou zkušenost. Když se nám daří a máme se dobře, tak jsme spokojeni a šťastní. Myslím, že to Jan Werich vystihl za velkou část našeho národa, když v jedné své písni říká, že „*nevěří na Nirvánu, na Olymp ani na nebe*“ a že „*nestojí o nekonečno s hvězdami všemi*“, protože mu stačí „*pár krásných let někde na zemi*“. Takové je vnitřní nastavení a postoj mnoha lidí: chtějí se mít dobře, chtějí „nebe“, ale bez Boha. Až přijde smrt, tak bude všemu konec.

„*Udělat někomu ze života peklo*“ to je obrat, který také všichni známe. Takové peklo může mít různou podobu, ale vždy je to něco strašného a děsivého. Lidé mohou prožívat nejrůznější hrůzy sami ve svém nitru anebo v podobě fyzického utrpení a týrání. Ale zrovna tak víme o „pekle“, kterým procházely celé národy a miliony lidí. Stačí, když vyslovíme jména jako „Hirošima“, „Osvětim“, „Srebrenica“ a padá na nás hrůza a děs z toho, co může způsobit lidská nenávisť, pýcha a zaslepenost. Přesto se zdá, že se lidé pekla nebojí. Z pekla a z čertů si dělají legraci, protože si myslí, že neexistují. „Peklo“ ovšem existuje jako prostor zavržení a oddělení od Boha, jako prostor, ve kterém působí síly zlého, smrti a hříchu.

2. O nebi a pekle v Bibli

O nebi a o pekle mluvíme dnes proto, že o nich mluví Bible. „Nebe“ a „peklo“ jsou *duchovní kategorie*. Ta základní informace, kterou máme slyšet a která se za obrazy „nebe“ a „pekla“ skrývá, je zpráva, že náš *lidský život nekončí smrtí*. Pán Bůh stvořil člověka s touhou po věčnosti a člověk tento duchovní rozměr v životě hledá. Hledání smyslu, plnosti a hloubky života má mnoho podob, ale za vším tím naším hledáním je hledání živého Boha...My prostě potřebujeme ten „přesah“ do věčnosti a tak se po něm ohlížíme. Tou nejlepší možností, jak se můžeme setkat s duchovní realitou, je osobní setkání s Ježíšem Kristem. Ano, pokud jste to nevěděli, chci vám říct, že také dnes je možné se setkat s živým Bohem a poznat v Ježíši Kristu Boží lásku. Často je přípravou na setkání s Bohem Boží oslovení nebo nějaká událost.

Jedním ze známých textů, kde Ježíš mluví o nebi a o pekle, je vyprávění o bohatém člověku a chudákovi Lazarovi. Boháč žije v blahobytu a hojnosti se vším, co k tomu patří. Nemusí pracovat, jeho život to je jedna velká slavnost, obléká se podle poslední módy. Naprostou pohodu jeho života narušuje jen jedno jedině: chudák, který lehává u vrat jeho domu. Je to

takové jeho svědomí. Lazar nežebrá, nenaříká a nevolá o pomoc – jenom čeká. Čeká na soucit, na smilování. Stačilo by tak málo a jeho situace by se mohla změnit. Ale boháč pro něho nahnul ani prstem. Nechal jej v jeho chudobě a trápení umřít. Nakonec umírá sám.

Tím Ježíšovo vyprávění ovšem nekončí. Lazar je po smrti přenesen k Abrahamovi, tedy do nebe, boháč se dostává do míst trápení, do pekla. Ježíš nás tímto příběhem upozorňuje na to, že náš život, naše postoje a jednání mají své důsledky. O věčnosti se rozhoduje během pozemského života. Důsledky našich postojů, rozhodování a jednání jdou za námi a mají vliv na naši budoucnost po smrti. Život je z Ježíšova pohledu neopakovatelnou příležitostí, kterou máme moudře a správně využít. Život je především *příležitostí k pokání*, k tomu, abychom se rozhodli pro Boží cestu. Dokud se v životě nezastavíme a neodevzdáme ho Ježíši Kristu, jsme v neustálém nebezpečí, že dopadneme jako boháč. Tomu se rozsvítí teprve v pekle a to už je pozdě. Jak je člověk často slepý! Jak je bláhový, když si myslí, že je pánem svého života a že si může žít jen tak pro sebe! Teprve jako věřící začínáme lépe chápat, že život je také časem, který máme naplnit konkrétními činy pomoci a lásky. Život je vzácným darem od Boha a jedinečnou příležitostí. Podle toho se učíme žít.

3. NEBE nebo PEKLO? Kam směřujeme?

Ježíšův příběh o boháči a Lazarovi je názorným vyučováním o životě a o věčnosti. Je to pozvání k tomu, abychom otázku své budoucnosti neponechávali náhodě a řešili ji včas a moudře. Ježíš své posluchače nestraší peklem, aby je dostal „do kouta“ a tam, kde je chce mít. Ale všem vysvětlí, co to „peklo“ je: že je to stav věčného oddělení od Boha bez možnosti změny, stav bez lásky, bez pokoje, stav věčného trápení, výčitek, zoufalství a temnoty. Ježíš nikoho k ničemu nenutí a ponechává lidem svobodu. Ale na druhou stranu je z Jeho slov jasné, že Mu to není jedno, jak se lidé rozhodnou. Při různých setkáních Ježíš doporučuje „cestu, která vede k životu“, a varuje před „cestou, která vede do zahynutí“. Jako moudrý Učitel a milující Pastýř upozorňuje na nebezpečí a rizika, která nás čekají v životě na vlastní pěst a ve vlastní režii. Mluví také o tom, že jednou se všichni postaví před Boží tribunál a jejich život bude hodnocen podle toho, jak věřili a žili. Legendární komik Charlie Chaplin tuto pravdu evangelia vyjádřil po svém, když řekl: „*Pamatuj na to, že ti na posledním soudu promítnou všechny tvé filmy.*“ Náš život je jako film, ve kterém hrajeme svou roli jednou lépe a jindy mizerně. *Prostě*: Bůh ve své spravedlnosti a milosti bude hodnotit náš život a rozhodne o věčné budoucnosti všech. Proto je dobré mít Boha a Ježíše Krista na své straně.

Není to vůbec samozřejmost, že můžeme uvažovat o „nebi“. Je to možné jen díky tomu, že Boží Syn Ježíš Kristus prošel nejdřív „peklem“ odmítnutí, nepřátelství, zavržení, hrozného utrpení a smrti, aby nám připravil „nebe“. „*Nebe*“ je darem Boží lásky a pozváním pro všechny. „*Nebe*“ – to je budoucnost a věčnost s Bohem. Když Ježíš mluví o věčnosti se svými učedníky, říká jim, že pro všechny věřící jsou připravena místa v nebi. Pán Bůh prostě chce, abychom byli jako Jeho děti s Ním. On se postaral v Ježíši Kristu o to, abychom s Ním zůstali navždy a byli s Ním, i když zemřeme. A tam, kde je Bůh, tam je pokoj, láska a radost. Přemýšlejme o tom a nechme se pozvat k víře v Ježíše Krista, na cestu, která vede do nebe. Když svůj život svěříme Kristu, na cestě do nebe nezabloudíme a dobrému Pastýři Ježíši se neztratíme. Takový je Boží slib a Bůh je věrný a své sliby plní.

Bronislav Kaleta